

Östgötaspel

Östergötlands Spelmansförbund
www.ostgotaspel.com

Nummer 3, maj 2008
Årgång 8
Ansv utgivare: Toste Länne

Styrelsens ordf: Toste Länne
ordforande@ostgotaspel.com

Redaktör: Sven Lönnqvist
redaktor@ostgotaspel.com

Linköpingsstämman i Valla i år

Linköpingsstämman 2008 den 29-31 augusti kommer att följa samma mönster som fjolårets lyckade stämma i Sättravallen och Gamla Linköping, det vill säga spel och dans så länge man orkar, övernattningsmöjligheter, verkstäder, juniormästerskap samt möjlighet att äta och fika utan att behöva lämna stämman.

Sättravallen har ju tyvärr stängt, men efter idogt sökande har spelmansstämkommittén hittat ett alternativ som vi hoppas kommer att fungera minst lika bra.

Vi startar med förstämman i Valla Folkhögskola, Storgården (stora röda huset), på fredag kväll. Gruppen Filidur spelar till dans i aulan. Det finns massor med utrymmen för busk- och skrubbspel. Dans till spellista kommer det också att bli.

På lördagen fortsätter stämman i och kring muséerna i Valla friluftsområde, ca 5 minuters gångväg från Gamla Linköping och ett par minuter från folkhögskolan. Vi kommer att utnyttja åtminstone Tekniska

Verkens och Odalmannens muséer. Vi kommer att ha verkstäder i spel, sång, dans och slöjd, ett pass på förmiddagen och ett på eftermiddagen och man måste anmäla sig för att vara med. Därefter blir det juniormästerskap i spel av sydöstsvenska låtar — förhoppningsvis utomhus mellan muséerna.

Lördagskvällen ägnar vi åt busk- och skrubbspel, visstuga och dans till spellista på en eller två ställen i Valla Folkhögskola, Storgården. Under kvällen dukar folkhögskolan fram en buffé som kan avnjutas av dem som beställt mat på Linköpingsstämans hemsida.

Spelmansstämman avslutas traditionsenligt i Gamla Linköping på söndagen med allspel och spel från scenen på Garnisonsdansbanan, danssuppvisningar och prisutdelning i juniormästerskapen. Vi avslutar med thédans (gammaldans och polskor).

Det kostar pengar att ordna en spelmansstämman (lokaler, dansorkester, annonser,

ljud, m.m.) och vi kan inte räkna med någon större lyssnande publik (som på 70- och 80-talen). Därför kommer vi att ta inträde av alla till aktiviteterna i Valla Folkhögskola. Avgiften för verkstäderna går i princip till de som håller i verkstäderna.

Förra året var det många som ville spela till dans trots att lönen var obefintlig — inte ens gratis inträde. Tänker du/ni komma till stämman, så anmäl gärna i förväg om ni vill spela till dans så får ni ert eller gruppens namn i programmet på hemsidan och vi får lättare att planera en trevlig kväll.

Aktuell information om Linköpingsstämman hittar ni på stämmans hemsida: <http://www.linkopingsstamman.se/>. Där hittar du senaste nytt och kan anmäla dig till juniormästerskapen och till verkstäder och mat.

Välkomna!

Spelmansstämkommittén (Lisa, Carina, Ulla, Ulf och Bengt)

Foto: Inge Nilsson inils@algonet.se

Omfångsrika folkmusikminnen från 1997 till förbundets arkiv!

En av förbundets medlemmar, gitarr- och nyckelharpsspelmanen Sune Pettersson i Linköping, överlämnade i mitten av maj en mycket fin dokumentation som han gjorde under jubileumsåret 1997. Det året fyllde förbundet 70 år och dokumentationen omfattar många inspelade timmar som nu är ovärderliga.

Den ena delen av arkivleveransen består av Sunes inspelningar av Veine Hult, fiolspelman i Borensberg som levde 1911-2001. Veine var en hängiven spelman och blev också en av förbundets välgörare genom att 1997 skänka de pengar som bildar Veine Hults fond. Tack vare den kan förbundet ge ett stipendium till en ung, lovande spelman varje år, vilket vi är tacksamma för. Liksom för att detta fina spelansporträtt blev gjort med Veine i god vigör.

Sune (troligen med fru Hildur Elebjörk) besökte Veine och hans fru i deras hem under 1997 och 1998 och spelade in på videofilm och kassettband. Filmen är 30 minuter, redigerad och ligger nu på en DVD. Den innehåller en kortare intervju och mycket fiolspel, både vid kanalbåtarna

på Göta kanal och i hemmet. Kassetbandet på 90 minuter är nästan fullt. Även där lite mellansnack och mest spel, bl.a. flera av Sunes egna låtar förutom en mängd Pelle Fors-låtar. Många låtar spelar Veine även i långsammare inlärningstempo och flera av de egna kompositionerna har också lämnats som kopierade noter.

Den andra delen av arkivleveransen består av Sunes videodokumentation av förbundets olika evenemang under jubileumsåret 1997. Allt som allt ca fem timmar film som nu ligger på fem DVD-skivor! Först kommer spelansutbildningens kursträffar med mycket spel, föredrag i polskhistoria med Magnus Gustafsson, om fiolvärd med Brita Ehlert och om Lindblom med Margareta Höglund, ackompanjerad av Erik Pettersson. Det är årsmöte på Valla folkhögskola och middag med många uppspelningar av deltagande förbundsmedlemmar.

Sedan följer en resa till Smålands musikarkiv i Växjö i april där spelansutbildningen avslutas med kurs, konsert och spel till dans. Ledarna Rune Persson och Christer och Kristina Samuelsson avtackas. Därefter

är Stämman i Gamla Linköping i augusti dokumenterad med allspel, konserter, dans och mycket buskspel. Avslutningsvis finns jubileumsfesten på Mems slott 20 september inspelad. Först Johnny Solings fantastiska föredrag med spel och efterföljande spelkurs. Sedan jubileumsmiddag med sång, spel, tal, utmärkelser och skrubbspel.

På filmerna tycks alla förbundets medlemmar passera revy och några därtill. Och alla är dessutom 10 år yngre och ser så fräscha och spelhungeriga ut. En fantastisk dokumentation, både om Veine och förbundet, bevaras härmed i förbundets arkiv till glädje för alla som vill gå tillbaka och ta del av östgötsk spelanshistoria. Materialet kommer att vidarebefordras till ÖSF:s arkiv hos vår förbundsarkivarie Hans Norberg före sommaren. Dit kan man sedan vända sig för att få titta och lyssna.

Förbundet riktar ett stort tack till Sune Pettersson för sin insats med filmning och senare digitalisering för arkiveringen. En viktig musikgärning!

Text: Katarina Hammarström

En äkta Stradivarius?

För många är folkmusik = fiol. Inte alls sant, men visst är fiolen ett mycket viktigt instrument inom folkmusiken.

Vem som är den störste musikern på instrumentet skulle jag inte ens våga fundera på, och något svar skulle jag inte heller komma fram till. Dock, när det gäller fiolbyggare blir det genast mycket enklare. De allra flesta håller nog med om att mästaren på fiolbygge är Antonius Stradivarius, född 1644 i Cremona i Italien. Nu tillverkade han inte bara fioler, utan också harpor, gitarrer, altfioler och celli.

Troligen gick han i lära hos instrumentbyggarfamiljen Amati, som var välkända lutbyggare i Cremona. Omkring 1660 öppnar Stradivarius egen tillverkning i Cremona, även om de bästa instrumenten tillverkades under perioden 1698 och 1720, ”de gyllene åren”.

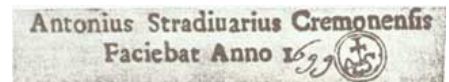
Sannolikt är det också så att Antonius inte tillverkade allt själv, utan hade hjälp av familjemedlemmar. Hursomhelst har man beräknat att han under sin livstid tillverkade över 1 100 instrument, varav cirka 650 finns kvar än i dag.

Hemligheten bakom det höga kvaliteten är ännu inte helt utforskad. Många teorier har varit i omlopp, de flesta har dock inte hållit för en närmare granskning.

En relativt modern teori är att han använt sig av virke från träd som växt ovanligt sakt. Under perioden ca 1645–1750 var det ovanligt kallt i Europa (ofta kallat Lilla Istiden) och de träd som växte då får naturligtvis mindre avstånd mellan årsringarna. Det kan dessutom vara så att virket hämtades från norra Kroatien. Träd därifrån är kända för långsam tillväxt och hög täthet beroende på de (relativt sett) stränga Kroatiska vintrarna. Instrumentvirke från Kroatien köptes flitigt av köpmän från Venedig, och används fortfarande ofta av instrumentmakare.

Givetvis har man sökt andra förklaringar, som behandling av träet, lackering, tjocklek på trä osv, men trots all modern teknik är det fortfarande inte klarlagt vad som ger hans instrument dess överlägsna klang.

Nu finns det 10 000-tals instrument märkta med Stradivarius etikett, ”Antonius Stradivarius Cremonensis Faciebat Anno XXXX”.

Med stor säkerhet kan man påstå att det är en fabriksstillverkad fiol. Bakgrunden är att för drygt 100 år sedan uppstod ett behov

av att tillverka fioler i större antal. Den ”allmänna ekonomin” hade förbättrats, många kunde köpa ett instrument. Urbaniseringen hade satt sina spår, de som flyttat in till städerna hade ingen instrumentbyggare att gå till, som man hade i bysamhället. Framför allt i Tyskland uppstod därför en industriell tillverkning av fioler.

Som mall för sina instrument när det gällde storlek, placering av ljudhål osv valde man (ganska naturligt) Stradivarius. För att visa vilka instrument man kopierade gjorde man även en kopia av etiketten, dock utan att tillfoga ordet Kopia. Det finns inget som tyder på att detta skulle vara ett försök till bedrägeri, man utgick nog från att ”alla” skulle kunna inse att det inte var ett äkta instrument, både med tanke på utförandet och priset. I slutet av 1800-talet tillkom dock att tillverkningslandet skrevs in på etiketten.

Samma sak gjorde man för övrigt när man kopierade andra mästare som Guarneri och Amati.

Så tyvärr: När du hittar en gammal dammig fiol märkt Stradivarius är sannolikheten gigantisk att du hittat en fabriksstillverkad fiol.

Text: Sven Lönnquist

1908 års män och hemsökelsens bok

I förra numret av Östgötaspel skrev jag lite om Spelmanstävlingen i Söderköping 1908 och om den våg av spelmanstävlingar som den ingick i. I den här artikeln tänkte jag att vi skulle titta lite mer på vilka som deltog, vad de spelade och vad den mest prominenta jurymedlemmen, häradshövdingen Nils Andersson från Lund, egentligen skrev i sin anteckningsbok.

Bland handlingarna från spelmanstävlingarna under 1900-talets första decennier som förvaras i Musikmuseets källare i Stockholm¹, finns Nils Anderssons anteckningsbok från Söderköpingstävlingen bevarad. Anteckningsboken med sina korta och ibland drastiskt formulerade kommentarer ger en fantastisk bild av båda vad som spelades och vad Nils Andersson tyckte om det. Även om de tävlande inte hann spelas in så kan vi ändå få ett vittnesmål om personer vars låtar vi än idag spelar. Det var bl.a. vid spelmanstävlingarna Nils Andersson fick uppslag till vilka spelmän som skulle "hemsökas" för vidare uppteckningar. I förlängningen handlade det om grundplåten till vilka som skulle vara med i Svenska låtar.

Som jag nämnde i min förra artikel så var femton spelmän anmälda till tävlingen. Dessa var Arvid Bergvall 27 år, Rönö, A. J. Carlsson, Ulrika, Erik "Spel Erker" Eriksson 73 år, Rejmyre, Petter Magnus "Pelle Fors" Jaensson 93 år, Rönö, Niklas Larsson, Konungsund, P. Lundholm 67 år, Nartorp, Nicklas Nicklasson 77 år, Västra Husby, Nils Olofsson (Olsson) 39 år, Sjögestad, Carl Pettersson 64 år, Östra Ryd, H. R. Svedberg, Norrköping, Arvid 30 år, Bröderna Helge 28 år och Hjalmar Svensson 20 år, Hogstad, Oskar Svensson 53 år, Linköping och Alfred Wærner 65 år, Norrköping.

Alla utom H. R. Svedberg som var klarinettspelman spelade fiol. Tyvärr dök han liksom A. J. Carlsson och Niklas Larsson aldrig upp på tävlingen.

Eftersom det kom en så stor betalning publik till tävlingen kunde alla medverkande spelmän få något slags pris. Oskar Svensson och Nils Olofsson fick 25 kr vardera i första pris. Pelle Forseleven Arvid Bergvall tilldelades andrapriset på 20 kr.

Följande hederspris utdelades till spelmän "av gamla skolan": Spel-Erker 25 kr, P. Lundholm 20 kr, Carl Pettersson 15 kr, Nicklas Nicklasson 10 kr.

Extrapris på 10 kr vardera fick Pelle Fors och Alfred Wærner medan bröderna Svensson fick dela på 15 kr.

Prissummorna får i dåtidens penningvärde ändå ses som ganska generösa. Pelle Fors lär ha sagt att pengarna skulle räcka resten av hans liv, vilket tycks ha stämt eftersom det tydligen fanns kvar några kronor när han dog samma höst.

Hälften av de tävlande kom senare mycket riktigt att representeras i östgötadelarna av Svenska Låtar, nämligen Pelle Fors (genom några av sina elever), Arvid Bergvall, Alfred Wærner, Helge Svensson (som bl.a. förmedlade "Schottis från Hogstad"), Oskar Svensson och Nils Olofsson (under namnet Olsson). Av utrymmesskäl ska jag koncentrera mig på vad som står om dem. Nils Anderssons kommentarer i kursiv.

Vi börjar med **Arvid Bergvall**. Nils Andersson skriver: "*Rent absolut rent! Spelas med rasket tempo*" Vidare skriver han: "*Kan nog en del af sin läromästares, 93 årige Pelle Fors låtar och borde hemsökas.*" Bergvall får spela 4 låtar: 1. Polska "(Normal fiolstämm) Spelas bra, dock lite oklart 2:a reprisen", 2. Gökpoliskan "(den vanliga!) Bra, med klunkningar i 2:a repr.", 3. Polska, 4. Pinntorpafrun [ciss-a-e-a] "Stenbockens polska".

Lindblomsleven **Erik Eriksson "Spel-Erker"** var påtänkt för besök men det hanns nog aldrig med. Så här skriver Nils Andersson om honom: "*Inton. Ngt oklar. Stråken fin-fin. Spel-Erk är absolut genuin. Flott stråke! Förträfflig repertoar. Skall hemsökas.*" Han fick spela fyra låtar: 1. Polska (Släng), 2. Polska (Släng)(*A hör du Karin...*) af Eriksson gjord till 1/16 polska. 3. Vals "Utmärkt", 4. Vals "då då", 5. Polska (Ny!).

Så kommer vi till nestorn **Pelle Fors**. Här är det anmärkningsvärt att Nils Andersson inte skriver någon kommentar alls om hans spel. Troligen var Pelle Fors med ålderns rätt i så dålig kondition att Nils Andersson såg det som mer eller mindre förnedrande att skriva något om det. Söderköpings-Posten (1908-07-20) kommenterade Pelle Fors spel på följande sätt. "*Nu äro hans glansdagar länge sedan förbi, men med dallrande hand för han ännu stråken, och framlockar toner, visserligen ej konstnärliga, men ändock påminnande om de gamla folklåtarna från förra halvsekle.*" Låtarna som spelades var: 1. Polska. "moll, Härl.", 2. Stenbockens marsch (Tyska klockorna), 3. Stenbockens polska = Pinntorpafrun, 4. Marsch (Brud).

Om överdomaren höll igen på kommentarerna till Pelle Fors så sparade han inte på entusiasmen när det gällde **Nils Olofsson**: "*Öfverdådlig polskspelare. Den mannen måste hemsökas.*" Han fick spela hela sju låtar: 1. Polska "Briljant!", 2. Polska "Briljant!" 3. Polska "Briljant", 4. Polska (Ristmans polska), 5. Vals (Känd), 6. Polska, 7. Vals.

Sedan går vi till bröderna Svensson från Hogstad. Av dem var domare Andersson tydligen inte särskilt imponerad. Han skriver: "*Blygt försagt spel. Temligen tunna toner. Bistämmorna inte vidare originela. Något sordinartadt! Icke temperament! För lågt stämt!*" De fick följaktligen också bara spela tre låtar; 1. Vals, 2. Mazurka, 3. Vals, 4. Mazurka. "*Lätta saker, temligen beskedligt.*" Även om han inte skriver det, imponerade förmodligen inte heller den "moderna" gammeldansrepertoaren på Nils Andersson. Bröderna spelade ju inte en enda polska.

Så var det dags för den andre förstepristagaren, **Oskar Svensson**. Här är det om möjligt ännu fler superlativer från Nils Anderssons sida än vad som var fallet med Nils Olofsson: "*Hoppande, härligt flygande stråk. Spiccato o. arpeggio af 1sta rang. Temperament! och Inspiration! Utomordentligt svåra polskor! Intet svek i utförandet. Kraftig, ren ton!*" Ja juryn var så imponerad att Svensson fick spela hela tio låtar: 1. Polska Briljant., 2. Polska då då, 3. Då då då, 4. Då då då, 5. Då då då, 6. Vals (Bravur!), Brudmarsch (Härlig), 8. Polska. Briljant., 9. Då, 10. Vals.

Sist spelade **Alfred Wærner** från Norrköping vars spel inte imponerade särskilt på Nils Andersson, som skriver: "*Spelet tillgjort! Icke typiskt, icke klassiskt! Något bravurmessigt spel! Preludier till polskan. Svagt täml.*" Vad juryn tycker verkar även här avspeglade i antalet låtar som den tävlande får spela. Wærner får bara spela fyra; 1. Marsch (modern!), 2. Polska. Egen komp. Enl. uppgift, 3. Waldemarsviksvalsen, 4. Styrländers-polska D-moll – Utmärkt polska.

I ett PM i slutet av anteckningsboken skriver Nils Andersson att Oskar Svensson och möjligen också Nils Olofsson är användbara för den planerade Riksspelmansstämman på Skansen som kom att hållas 1910. Nils Olofsson kom mycket riktigt att delta där. Oskar Svensson var kallad men hade ej kunnat anträffas.

Hemsökelse med fördröjning

Trots Nils Anderssons stora entusiasm över flera av de deltagande spelmännen hann

¹ Denna samling tillhör efter en omorganisation egentligen Svenskt visarkiv men förvaras tillsvidare ändå på Musikmuseet. För att få tillgång till den måste man dock kontakta Visarkivet.

han förmodligen aldrig med att besöka dem under sin livstid. Han dog 1921, 57 år gammal. Det var istället hans adept frisören Olof Andersson från Åhus som fick ta över huvudansvaret för Svenska Låtar och inte förrän 1924 besöktes Nils Olofsson och Oskar Svensson. Då hade den förut så virtuose Oskar Svensson hunnit bli gammal och sjuk och besöket resulterade bara i fyra låtar. Oskar Svensson dog 1926. 1930 var det Arvid Bergvalls och Helge Svenssons tur att besökas. Alfred Wærner dog redan 1916. De låtar Wærner är representerad med i Svenska Låtar skickade han själv in till Nils Andersson 1908.

Ristman en gemensam nämnare

En intressant detalj i sammanhanget är att den blinde storspelmannen Carl Ulric Retzman (1786-1832), eller som han kallades Ristman, från norra Tjust på något vis finns med i traditionskedjan hos fyra av de deltagande spelmännen. Det gäller såväl Pelle Fors, Arvid Bergvall, Nils Olofsson och Oskar Svensson. Pelle Fors som också ursprungligen var från norra Tjust hade enligt egen utsago själv lärt sig av Ristman. Arvid Bergvall var elev till Pelle Fors. Nils Olofsson hade flera låtar efter Ristman på sin repertoar som han lärt av f.d. organisten i Vånga, Johan Arvid Hultgren (1825-1908), också han från Tjust. Oskar Svensson hade låtar i tradition efter Ristman troligen genom sin far Sven Fredrik Svensson (1822-1915) som också var spelman.

Folklighet kontra spelskicklighet?

Den eviga frågan om vad folkmusik är tänker jag inte fördjupa mig i här. Det är ett ämne för en avhandling i idéhistoria. Möjligen skulle man kunna nosa på det i en eventuell kommande artikel i Östgötaspel. Frågan kom dock ändå upp i samband med

1908 års tävling, liksom den egentligen har gjort vid varje Zornmärkesuppspelning sedan dess.

I Östgötaspel nr. 1 2008 finns en artikel från Söderköpings-Posten (1908-07-27) om spelmannen Nicklas Nicklasson återgiven. Så här skriver redaktionssekreteraren C. A. Nordin:

Den hette visserligen bondespelemanstävling, sommarens stora händelse i Söderköping. Men det måste tyvärr erkännas att av de tolv tävlande spelmännen var det mycket ont om en verklig bondespeleman. De hade tillägnat sig för mycket av tidens fernissa, som kallas modern bildning och verkade därför ej riktigt i sitt element.

(...) Det var nu endast en (underförstått Nicklas Nicklasson. min anm.) i söndags, som hade gått fri ifrån förkonstlingen och visade oss huru en gammaldags speleman skötte trakteringen.

Vad C. A. Nordin, som ju faktiskt var initiativtagare till tävlingen, verkar mena är att en sådan som Oskar Svensson var alltför tekniskt driven för att det skulle kunna kallas folkligt. Även bröderna Hellström tyckte när jag besökte dem i början på 1980-talet att fel person hade vunnit eftersom de menade att Oskar Svensson var yrkesmusiker. Förmodligen var det pappa Finnmarks åsikt. Nu måste det påpekas att Oskar Svensson faktiskt var snickare till yrket, även om man kan tänka sig att spelandet också stundtals kunde inbringa pengar.

Hela resonemanget återspeglar ändå det eviga resonemanget hur man ska bedöma "folkmusik". Vad är viktigast, tradition eller spelskicklighet? Denna öppna fråga brottas Zornjuryn, uttalat eller outtalat, fortfarande med varje år.

Text: Eric Hammarström

Östgötaspel har fått en redaktion

Som ni läsare kanske märkte så var förra numret av Östgötaspel ganska mycket större än tidigare. Det beror på att förbundets medlemsblad nu fått en redaktion. Vid senaste årsmötet valdes Miriam Berger, Håkan Wasén och Katarina Hammarström att arbeta tillsammans med vår redaktör Sven Lönnqvist. Det betyder att man gärna kan vända sig även till någon av oss angående Östgötaspels innehåll. Redaktionen är dock ganska geografiskt utspridd och sköter därför det mesta av sitt arbete via e-post.

Förra numret blev förhoppningsvis lika läsvärt som omfångsrikt. Alla nummer, t.ex. detta, kommer dock inte att bli riktigt lika välmatade. Vi gör så gott vi kan och tycker det är en rolig utmaning att fylla bladet. En

av våra planer är att ha en serie intervjuer med intressanta medlemmar i förbundet. Tipsa oss gärna om sådant ni tycker att vi borde skriva om! Men man får lika gärna komma med egna bidrag till bladet! Många hälsningar från redaktionen!

Våra kontaktuppgifter:

Miriam Berger, 013-12 47 77

mirjam.berger@comhem.se

Katarina Hammarström, 0121-144 47

kaham@telia.com

Håkan Wasén, 013-15 71 80

hakan.wasen@corren.se

Sven Lönnqvist, 036-414 57

redaktor@ostgotaspel.com

Nils Andersson

Nils Andersson, jurymedlem i 1908 års spelmannsstämman, föddes 1864 i en bondgård alldeles intill kyrkan i Hofterup. Det visade sig tidigt att han hade ett ovanligt gott musiköra och ett riktigt läshuvud. Eftersom han dessutom var lite för klen för att bli en duktig bonde fick han gå läsvägen. Nils Andersson blev Hofterups förste student. Han hade klarat skolan med glans och fått lysande betyg. De juridiska studierna avverkade han snabbt trots att han redan under åren vid Lunds universitet ägnat mycket tid åt att spela och att samla in musik.

Som jurist fick han många hedrande men arbetskrävande uppdrag. De blev så många att han fick hålla sig med lägenhet i Stockholm trots att hans egentliga arbete var att vara stadsnotarie i Lund. Hans ämbetsmannabana skulle ha krönts med borgmästartiteln.

Han gjorde alltså karriär både inom musiken och yrket.

Musiken

Det är hans insatser inom musiken som gjort honom mest känd. Han insåg att det var hög tid att dokumentera den musik som spelades på landsbygden. Avfolkningen hade börjat. Folk reste in till städerna eller ända till Amerika. På 1880-talet inledde Nils Andersson sitt arbete - att rädda folkmusiken åt kommande generationer. Han började med sitt eget landskap Skåne där han reste runt och intervjuade, undersökte spelmannsmiljöer och skrev ner låtar. Som jurist var han van vid att föra noggranna protokoll så allt han gjorde är väl dokumenterat. Sin, som det idag heter, sociala kompetens hade han glädje av vid sina otaliga möten med spelmän och andra människor runt om i Sverige. Han hade lätt för att få kontakt med folk och lyckades därför med hjälp av Olof Andersson (frisör från Åhus, ej släkt), som fullföljde hans arbete, uppteckna ca 12 000 svenska låtar samlade i det klassiska verket Svenska låtar i 24 band.

Nils Andersson lär även ha haft ett enastående gott musikaliskt minne och var därför skicklig på att dokumentera musik.

Text: Utdrag från Lunds Bibliotek

www.lund.se/templates/Page_____57280.aspx

Allspelslåtar vid Pelle Fors-tävlingen i Söderköping 14/6 2008

Brudmarsch

Efter Pelle Fors

6

10

14

19

23

Nr. 2 i *Låtar efter Pelle Fors: Östergötlands Spelmansförbund, Folkungagillet* (1977).
Låten är upptecknad efter Bröderna Hellström av Bertil Johansson.

Vals

Efter Pelle Fors

6

10

14

19

23

27

31

Nr. 27 i *Låtar efter Pelle Fors: Östergötlands Spelmansförbund, Folkungagillet* (1977). Där står valsen noterad i G-Dur. Bröderna Hellström spelade den dock på senare år, som här, mest i D-Dur.

Notskrift: Eric Hammarström

Folkmusikfest i Vadstena

15-17 juli 2008

Tisdag 15 juli: Konsert med FJK, Prostträdgården kl 19

Onsdag-torsdag 16-17 juli: Stråkkurs

Torsdag 17 juli: Spelmansstämma, Gottfrid Larssongården

Mer information på <http://www.vadstena.se/>

KURS för ungdomar i Östergötland
- högstadium och gymnasium

Onsdag, torsdag 16-17 juli kl 10-12 och 14-17

Kursledare: Riksspelman Lisa Rydberg
Grammisnominerad barockviolinist

Kursavgift inkl mat: 300 kr
Logi ordnas på egen hand
Begränsat antal platser
Anmäl före 1 juli

För frågor och anmälan:
Vadstena Musikförening
Inga-May Ullström
Groggatan 7
592 30 Vadstena
Tel: 0143-14400

Arr: Vadstena Musikförening,
Vadstena församling, RUM Östgötadistriktet, Vadstena Kulturnämnd, Sensus

Skickas med post!

Anmälan till stråkkurs - Folkmusikfest i Vadstena 2008

Instrument: Fiol Cello Kontrabas

Namn:

Ålder:

Adress:

Tel:

Mail:

Kalendarium

Folkmusikaktiviteter i Östergötland och angränsande områden

Fredag 6 juni	Spelmansstämma med nationaldagsfirande på Hembygdsberget i Ringarum. Start kl 12
Lördag 7 juni	Spelmansstämma i Yxnerums hembygdsförenings bygdegård, Salvedal
Onsdag 11 juni	Logdans i Vårdnäs Hembygdegård kl 19
Lördag 14 juni	Spelmanstävling i Söderköping, 100-års-jubileum i samband med ”Musik på gator och torg”
Söndag 15 juni	Hembygdifest med spelmansstämma i Regna. Gudstjänst kl 12, stämman öppnas kl 13
Lördag 5 juli	Spel- och Danskurs, Kleven norr Gränna, se Östgotaspel nr 2
Lördag 2 aug	Spelmansstämma i Tjällmo, start kl 13. Kontakt Gunilla Ström, 0141-613 15
Lördag 16 aug	Dans i Bottna bygdegård, info Lisbet Olsson, 0121-217 19
Lördag 16 aug	Spelmansstämma på Valö i Björkfors. Kontakt Berit Jonsson, 013-482 00 84, 070-351 18 63
Lördag 16 aug	17:e Krysanderstämman i Ekebyborna Gamla Prästgård. Kontakt Lars Arvidsson, 0141-713 60, 0141-411 20

Missa inte

Första Pelle-Fors-tävlingen

14 juni i Söderköping
på Logen Vidar, Munkbrogatan

KI 16.00 Allspel för alla spelmän
både tävlande och publik

Därefter tävling

KI 20.00 Dans till spellista och buskspel

Välkommen!

Skicka gärna in uppgifter på evenemang och aktiviteter som du tror kan intressera Östgotaspels läsare till redaktor@ostgotaspel.com!

Ta även en titt i kalendariet på vår hemsida, www.ostgotaspel.com, så får du de allra senaste uppdateringarna. Har du ett evenemang du vill annonsera om på hemsidan, skicka e-post till bjorn@ostgotaspel.com.